

Stanowisko nr 4/21

strony pracodawców, strony pracowników oraz strony samorządowej

Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w województwie mazowieckim

z dnia 20 października 2021 r.

w sprawie zadań Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Warszawie wynikających z Ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1842, z późn. zm.)

Na podstawie art. 50 ust. 1 a w związku z art. 42 ust. 1 pkt 1 lit. a i ust. 1 b ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232 oraz z 2020 r. poz. 568 i 2157) strona pracowników, strona pracodawców oraz strona samorządowa Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w województwie mazowieckim (WRDS) po zapoznaniu się z wnioskami z VII posiedzenia doraźnego Zespołu roboczego ds. monitorowania skutków społeczno-gospodarczych pandemii SARS-CoV-2 na terenie województwa mazowieckiego, podczas którego przeprowadzono dyskusję na temat problemów wynikających z rozliczania wsparcia udzielonego w ramach tzw. Tarczy Antykryzysowej **zwraca uwagę na konieczność zapewnienia odpowiednich warunków prawnych i finansowych obsługi ww. zadań.**

Ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1842, z późn. zm.) zwana dalej „ustawą COVID-19” nałożyła na dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy (WUP) szereg nowych zadań związanych z przyznawaniem, rozliczaniem i kontrolą wykorzystania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników.

Na obecnym etapie prowadzone są działania związane z rozliczeniem przyznanego wsparcia. Aktualny stan prawny budzi zastrzeżenia w związku z nierównym traktowaniem beneficjentów pomocy – przepisy ustawy przewidują różne procedury rozliczania w zależności od formy pomocy, różny rodzaj sankcji, a także uniemożliwia sprawne rozliczenie dofinansowań, nie gwarantuje odpowiedniego poziomu finansowania obsługi tego zadania.

W związku z powyższym, mając na uwadze zapewnienie odpowiednich warunków finansowych i prawnych obsługi ww. zadań, a także w trosce o utrzymanie miejsc pracy w podmiotach, które ze względu na ograniczenia działalności wynikającej ze stanu epidemii zmuszone były skorzystać z pomocy przewidzianej ustawą COVID-19, strona pracowników, strona pracodawców oraz strona samorządowa WRDS zwraca się z prośbą o dokonanie pilnych zmian w obowiązujących przepisach, w tym w szczególności:

- ujednolicenie i uproszczenie procedur, w tym złagodzenie sankcji określonych w art. 15gg ust. 23 ustawy o COVID-19 przewidujących zwrot całości dofinansowania w przypadku złożenia jednego ze wskazanych w przepisie oświadczeń niezgodnie ze stanem faktycznym (tj. w przypadku wykorzystania dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, nienależnie udzielonego lub pobranego w nadmiernej wysokości).

Obowiązujące aktualnie zasady zwrotu dofinansowania przewidziane w art. 15gg ust. 23 ustawy o COVID-19 uznać należy za zbyt daleko idące i restrykcyjne dla pracodawców. Takie ich ukształtowanie jest też niezrozumiałe w kontekście dwóch podobnych instrumentów pomocowych, przewidzianych w

art. 15g i art. 15gga ww. ustawy, zakładających zwrot części otrzymanych środków, proporcjonalnie do wysokości nienależnie pobranych świadczeń.

Brak odpowiednich warunków do rozliczenia otrzymanego wsparcia, a także zbyt wysokie sankcje przewidziane w ustawie niosą realne zagrożenie dla stabilności miejsc pracy, których ochrona była celem rozwiązań wprowadzonych ustawą o COVID-19.

- zapewnienie finansowania obsługi zadań Dyrektora WUP przewidzianych w ustawie COVID-19, na poziomie umożliwiającym sprawną realizację procesu rozliczania i kontroli przyznanej pomocy.

Zgodnie z art. 31a ust. 4 ustawy COVID-19 minister właściwy do spraw pracy może przekazać wojewódzkim urzędом pracy środki na finansowanie kosztów obsługi realizacji rozwiązań przewidzianych w ustawie w wysokości maksymalnie do 0,5% kwoty przekazanej przez dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na realizację tych zadań. Taki zapis nie gwarantuje odpowiedniego poziomu finansowania, nie uwzględnia też obciążenia pracą związaną z rozliczeniem, kontrolą i ewentualną windykacją przyznanych środków w kolejnych latach. Dla porównania przepisy ustawy o COVID-19 na obsługę przewidzianych w niej zadań starostów powiatów gwarantują finansowanie na poziomie 0,5% poniesionych kosztów.

Ponadto należy podkreślić, że WUP w Warszawie na obsługę wszystkich zadań, związanych zarówno z oceną wniosków ze wszystkich 4 instrumentów, rozliczaniem sprawozdań, kontrolą, windykacją oraz postępowaniami administracyjnymi, otrzymał w roku 2021 kwotę w wysokości 2 533 600,00 zł. W 2020 r. kwota przekazana przez dysponenta funduszu wyniosła natomiast 2 843 000,00 zł. Łącznie więc WUP w Warszawie otrzymał na obsługę zadań covidowych 5 376 600,00 zł, co stanowi niewielki procent środków wskazanych w art. 31a ust. 4 ustawy COVID-19.

Stanowisko zostaje skierowane do rozpatrzenia Ministrowi Rodziny i Polityki Społecznej, Przewodniczącemu Rady Dialogu Społecznego oraz Przewodniczącym Wojewódzkich Rad Dialogu Społecznego.

Stanowisko zostało zaakceptowane przez stronę pracowników, pracodawców oraz stronę samorządową Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w województwie mazowieckim. Podpis w imieniu stron złożył Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w województwie mazowieckim.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego
w województwie mazowieckim
Robert Składowski